

Отъ такъво начело не можеше да се чака сполука, ако и да прина Порта та нота та, която сега искатъ пакъ да подноветъ. Европейското съгласие най-добрѣ се показа, когато въстанниците подадоха нота. Австрийскій комисарь Баронь Родичъ ги прѣдумваше да гледатъ само на Австриа, като на една тѣхна закрилица, и само отъ нея да чакатъ спасението си. Половинъ годишното клане и изгубено то врѣме въ празни прѣговори доказаха, че съ голи думи не може да се внуши довѣрие. Нито побъгнало то население скланаше да се върне, нито въстанниците скланяха да сложатъ оръжието безъ здраво порѣчителство. Въстанието се продължи, и мусульманскій фанатизмъ се распалваше повече.

Въ начелото на май той избухна буйно въ Солунъ. Доведената въ градъ тѣ, отъ мусульманети грабната българска мома, отне се отъ роднини ти ѝ; мусульманскити простаци се побуниха и убиха консулити французскій и германскій, безъ да се помръдне властѣта. Това събитие възбуди вниманието на всички. Отъ всичкити държави дойдоха въ Солунското пристаниште по нѣколко военни кораби; поиска се удовлетворение. Така случка съживи дѣятелността на дипломацията, която нѣколко врѣме напрядно трѣсеше, какъ да поправи несполуката на графъ Андраниевата нота. Сборъ тѣ въ Берлинъ облекчи работата, и се рѣши да се поднови проектъ тѣ за реформити, които се съдържахъ въ нота та, нъ съ допълнение на необходимо порѣчителство. Това бѣше Берлинскій меморандумъ, въ който нѣмаше ништо такъво, което Европа да не приеме. Това най-добрѣ се види отъ това, дѣто го приаха много лесно всичкити държави, освѣнъ Англия. Въ тоа документъ само това бѣше повече, че той допушташе намисането за помиряване то на Босна и на Херцеговина,

Нъ въ това врѣме се размѣниха театралнити декорации. Англия се отдѣли отъ концертъ тѣ съ шумъ, като отхвърли меморандумъ тѣ. Лопити язици говореха, че тя не направила това нѣшто съ прѣдварително споразумѣние, ноиъ съ графъ Андрани. Въ сыгто то врѣме тутакси всички се научиха, че при входъ тѣ на Дарданелскій протокъ се е показала английската флота, и пръвй британскій министрь обади, че цѣльта му е да брани британскити интереси! Въ печатъ тѣ се каза, че тия интереси са цѣлостъта на Турция, като че ужъ та заплашвало завоевателно нападение отъ нѣкоа страна. Въ Цариградъ зеха да ставатъ едно по друго съзаклетия и буни. Забѣлжително е, че свалението на Абдуль Азиса бѣше прѣдказано отъ английскити дописници. Новото правителство, намѣсто реформи, зе да се готви на война, и, като се слаеше съ хвалебни пѣсни отъ печатити французски, австрийски и английски, залови се да прилага просвѣтителити си погледи въ България. Говореше се за пѣваква си размирица въ България, за пригответване на въстание; наистина, въ двѣ-три мѣста имаше едно малко опитване съ два дрѣвени топа и съ барутъ, който не можеше да се запали. Нъ въ повечето европейски дописки, оште отъ начело зе да се потвърдава, че въ България се вършатъ страшни работи. Найдоха се прави люди, които обадиха на свѣтъ тѣ истината. Колкото и да извѣстиваше английскій посланикъ, колкото и да се смѣлчаваша английскити министри и да не отговареха, като казваха, че вѣстницити прѣувеличаватъ работити, правда та надви. Вигъ отъ негодование се повдигна, кога се научи свѣтъ тѣ за звѣрскити подвиги на Ахмедъ ага, на Шевкетъ паша и на тѣхнити сподвижници. А тѣа звѣрове бидоха наградени отъ Порта та и до сега оште си оставатъ ненаказани. Страшний пѣвнъ и пожаръ въ България напоменоваше врѣме